

GIÁO DỤC & ĐỜI SỐNG

10FOTO/SHUTTERSTOCK

Thông qua việc làm mẫu và thảo luận, cha mẹ có thể truyền tình yêu tự do và đất nước cho con cái của họ.

Bảo vệ tự do cho từng đứa trẻ

Nuôi dạy con cháu chúng ta biết trân trọng những giá trị tốt đẹp luôn bắt đầu từ gia đình

JEFF MINICK

Ngụ ngôn Aesop kể về câu chuyện giữa chó nhà và chó sói như sau:

Một con chó sói đói khát, gầy ốm, nó gặp một con chó nhà khỏe mạnh, được ăn uống no đủ. Chó nhà thấy chó sói khó mà có cơ hội sống sót, liền mời chó sói đến trang trại sống cùng với nó. Chó nhà nói: "Cậu sẽ được ăn uống no đủ với nhiều loại thức ăn. Nhưng gì cậu phải làm là sửa khi đánh hơi thấy người lạ, chơi đùa với bọn trẻ của chủ nhân. Cuộc sống thật dễ dàng và thoải mái."

Chó sói chảy nước miếng khi nghe chó nhà kể về viên cảnh cuộc sống sắp tới, nhưng nó chợt nhìn thấy chiếc dây quấn quanh cổ chó nhà, liền hỏi: "Cái gì quấn quanh cổ cậu thế?"

"Ồ, đó..." chó nhà trả lời. "Không có gì. Nó chỉ được sử dụng khi họ xích tôi lại."

"Cậu phải đeo cái xích? Cậu không được tự do làm những gì cậu muốn hay đi đến những nơi cậu muốn?"

"Không phải lúc nào cũng vậy. Nhưng tôi không quan tâm."

"Cảm ơn cậu rất nhiều. Nhưng tôi muốn giữ tự do cho mình," chó sói nói rồi quay đầu chạy vào rừng.

Trên các chiến trường ngày nay

Câu chuyện ngụ ngôn của Aesop nêu trên là một phép ẩn dụ tuyệt vời cho tình trạng hỗn loạn của các phe nhóm chính trị ngày

Tiếp theo trang 2

Cẩn trọng với 6 thói quen dễ dẫn đến ly hôn

EMG INSPIRED

Trong thế giới tràn ngập công nghệ ngày nay, khi nhịp sống diễn ra ngày càng hối hả thì trạng thái căng thẳng là không thể tránh khỏi. Có một điều quan trọng cần nhớ là hãy dành thời gian để xây dựng kết nối với những người đặc biệt trong cuộc sống của chúng ta, nhất là với người bạn đời. Do đó, bài viết này lưu ý 6 thói quen có thể dẫn đến sự đổ vỡ trong gia đình, đồng thời cũng đưa ra các gợi ý để ngăn chúng vượt quá tầm kiểm soát.

1. Không giải quyết các mâu thuẫn

Tình huống này có thể xảy ra với tất cả chúng ta: Bạn tranh luận với vợ hoặc

Khi chúng ta quá coi trọng quan điểm cá nhân đến mức đặt cái tôi lên trên những mối quan hệ, các vấn đề rắc rối sẽ nảy sinh.

chồng của mình, rồi mọi chuyện bắt đầu trở nên tối tệ; cả hai người dường như quá nóng giận và bức tức bỏ đi. Xung đột như vậy là kết thúc, có thực vậy không? Các cuộc tranh luận kết thúc trong trạng thái xấu như vậy sẽ chẳng khác một vết thương từ từ mưng mủ, và biến những cảm giác giận dữ, bất đồng ban đầu thành cay đắng.

Tình trạng đó có thể kéo dài nếu không ai trong hai người loại bỏ những cảm xúc tiêu cực về đối phương và bù đắp những tổn thương. Dĩ nhiên, chúng ta đều cần thời gian để bình tĩnh trở lại, và xem xét các ý niệm của bản thân để có thể diễn tả

Tiếp theo trang 5

GPOINTSTUDIO/FREEPIK.COM

Nếu bạn cảm thấy rằng đặt nặng vấn đề có hại hơn là có lợi, thì tốt hơn hết bạn nên dừng cuộc tranh luận lại.

Bảo vệ tự do cho từng đứa trẻ

Chúng ta có thể dạy báo con trẻ về tinh trách nhiệm thông qua hành động nhiều hơn lời nói.

Tiếp theo từ trang 1

nay. Một số người Mỹ muốn bảo tồn quyền tự do truyền thống của mình và chính phủ không can thiệp vào cuộc sống và công việc của họ càng nhiều càng tốt. Có những người khác, như chó nhà trong câu chuyện của Aesop, sẵn sàng đeo chiếc vòng cổ để được chủ nhân chăm sóc. Sự khác biệt về giá trị là vấn đề cốt lõi của các cuộc chiến chính trị ngày nay.

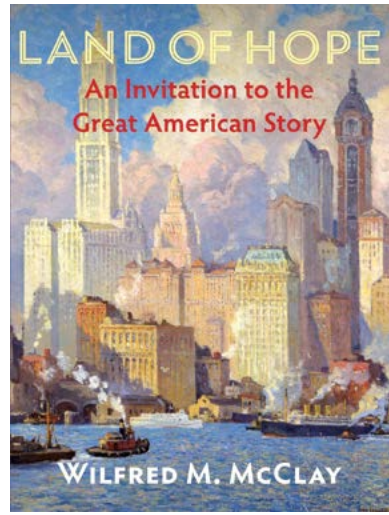
Không còn nghi ngờ gì nữa, chủ nghĩa tập thể đã giành được sự ủng hộ của người Mỹ trong thế kỷ 21. Như cuộc thăm dò của Gallup năm 2019, số người có quan điểm tích cực về chủ nghĩa xã hội gia tăng, nhưng số liệu cũng cho thấy quan điểm của người Mỹ về chủ nghĩa xã hội là “phức tạp” và “đa sắc thái”.

Tôi cho rằng những quan điểm về chủ nghĩa xã hội là “phức tạp” và “đa sắc thái” bắt nguồn từ sự thiếu hiểu biết, đặc biệt là ở những công dân trẻ của chúng ta. Theo nhóm Nạn nhân của Chủ nghĩa Cộng sản, một phân ba thế hệ Millennials (những người sinh trong giai đoạn thập niên 1980-1990) tin rằng nhiều người đã bị giết dưới thời George Bush hơn là dưới thời Joseph Stalin. Gần một nửa

số thành viên lớn tuổi hơn của thế hệ Z, những người sinh năm 1997 trở về sau, cho biết họ sẽ bỏ phiếu cho xã hội chủ nghĩa và 1/5 sẽ bỏ phiếu cho người cộng sản lãnh đạo. Nếu điều này là đúng, chúng ta hiểu rằng thế hệ trẻ đã hoàn toàn không biết gì về bóng tối của các phong trào tập thể trong 100 năm qua, những vụ giết hại hàng triệu người trên thế giới, việc bỏ tù hàng triệu người khác và đàn áp những quyền tự do cơ bản nhất.

Tinh yêu đất nước của chúng ta đã không còn

Trong cuốn sách “The End of Education” (tạm dịch: Sự Kết Thúc của Giáo Dục) xuất bản năm 1995 của Neil Postman, việc sử dụng từ “kết thúc” trong tiêu đề có hai ý nghĩa (mục đích và dự đoán về tương lai của các trường công lập). Ông Postman nghiên cứu một báo cáo đánh giá các mục tiêu giáo dục của Cơ quan Giám sát Giáo dục New York. Báo cáo gồm 41 mục tiêu tập trung vào “những gì trẻ em nên làm, nên biết và có thể làm”. Ông Postman lưu ý một mục tiêu không có trong báo cáo là “có được và/hoặc làm sâu sắc thêm tình yêu đất nước của người dân”. Ông viết rằng sự thiếu sót này không có gì lạ,

Một văn bản lịch sử cung cấp một cái nhìn sâu sắc về quá khứ của Hoa Kỳ. Tác phẩm "Land of Hope: An Invitation to the Great American Story" của Wilfred McClay.

Bản ăn có thể trở thành lớp học và các cuộc thảo luận trong từng bữa ăn sẽ là các bài học hàng ngày.

việc “miễn cưỡng đưa lòng yêu nước vào như một ‘giả trị’” là hành động điển hình của các hệ thống trường học trên toàn quốc.

Và cuốn sách đã được xuất bản 26 năm trước đây.

Nhiều người Mỹ thuộc các thành phần chính trị đều tức giận trước văn hóa xóa số, sự đúng đắn về chính trị và tâm lý chủ nghĩa tập thể của các kỹ giả tin tức dòng chính, các học giả và một số chính trị gia của chúng ta. Nhưng chúng ta quên rằng những người này chỉ đang bắt chước người khác một cách mù quáng. Rõ ràng họ không bao giờ học được tinh thần Mỹ, vẻ đẹp của Giác mơ Mỹ cũng như thành tựu và lý tưởng khiến quốc gia này trở thành một miền đất của cơ hội. Trên biên giới phía nam của chúng ta, nơi hàng loạt người nhập cư đang yêu cầu được nhập cảnh là bằng chứng cho thấy rất nhiều người còn nhìn nhận Hoa Kỳ như một miền đất của cơ hội. Nhưng chẳng ai “đập cửa” để xin nhập cư vào Bắc Triều Tiên, Cuba hay Trung Quốc.

Kiên quyết bảo vệ những thứ chúng ta đã có
Là những cá nhân, chúng ta có thể làm gì để cản trở quá trình hướng

đến chủ nghĩa xã hội đồng thời thúc đẩy tình yêu dành cho Hoa Kỳ và nền kinh tế tự do?

Chúng ta có thể bắt đầu những điều tốt đẹp từ trong chính ngôi nhà của chúng ta cùng với các thành viên trong gia đình, đặc biệt là từ con cháu của chúng ta. Ở trong những thành trì vững chắc này, chúng ta có thể dạy và thực hành tính độc lập, trách nhiệm, nền kinh tế tự do và chủ nghĩa yêu nước.

Nền độc lập

Chúng ta cần yêu thương và yêu thương với tất cả nhiệt huyết đối với sự tự do có trong bản Tuyên ngôn Nhân quyền và các quyền tự do khác mà quy luật tự nhiên ban tặng. Chúng ta có quyền tự do suy nghĩ, quyền tự do ngôn luận, quyền tự do hội họp một cách hòa bình, quyền sở hữu vũ khí và cả các quyền tự nhiên khác. Đây không phải là những quyền hạn do bất kỳ chính phủ nào sắp đặt mà là quyền do Chúa ban cho con người.

Trách nhiệm

Tự do đi cùng với trách nhiệm. Trách nhiệm bao hàm một gánh nặng đối với cả những hành động tốt và xấu của chúng ta. Khi chúng ta kiểm soát được hoàn cảnh, chúng ta có nghĩa vụ kiểm soát được chính mình.

Dạy báo con trẻ về tính trách nhiệm nên thông qua hành động nhiều hơn lời nói. Khi con trẻ em thấy chúng ta chấp nhận hậu quả của các quyết định do chính mình đưa ra thay vì đổ lỗi cho số phận hay cho người khác, chúng ta đang dần dần chúng tiến gần hơn một bước đến tuổi trưởng thành.

Nền kinh tế tự do

Bậc làm cha mẹ chúng ta cần phải dạy cho con những điều tốt đẹp mà nền kinh tế tự do mang lại cho thế giới và cho tinh thần của con người. Chúng ta cần chỉ cho chúng thấy một số chính phủ theo chủ nghĩa tập thể như Venezuela, Cuba, và Bắc Triều Tiên đã khiến người dân của họ phải sống trong cảnh khốn khổ và nghèo túng như thế nào.

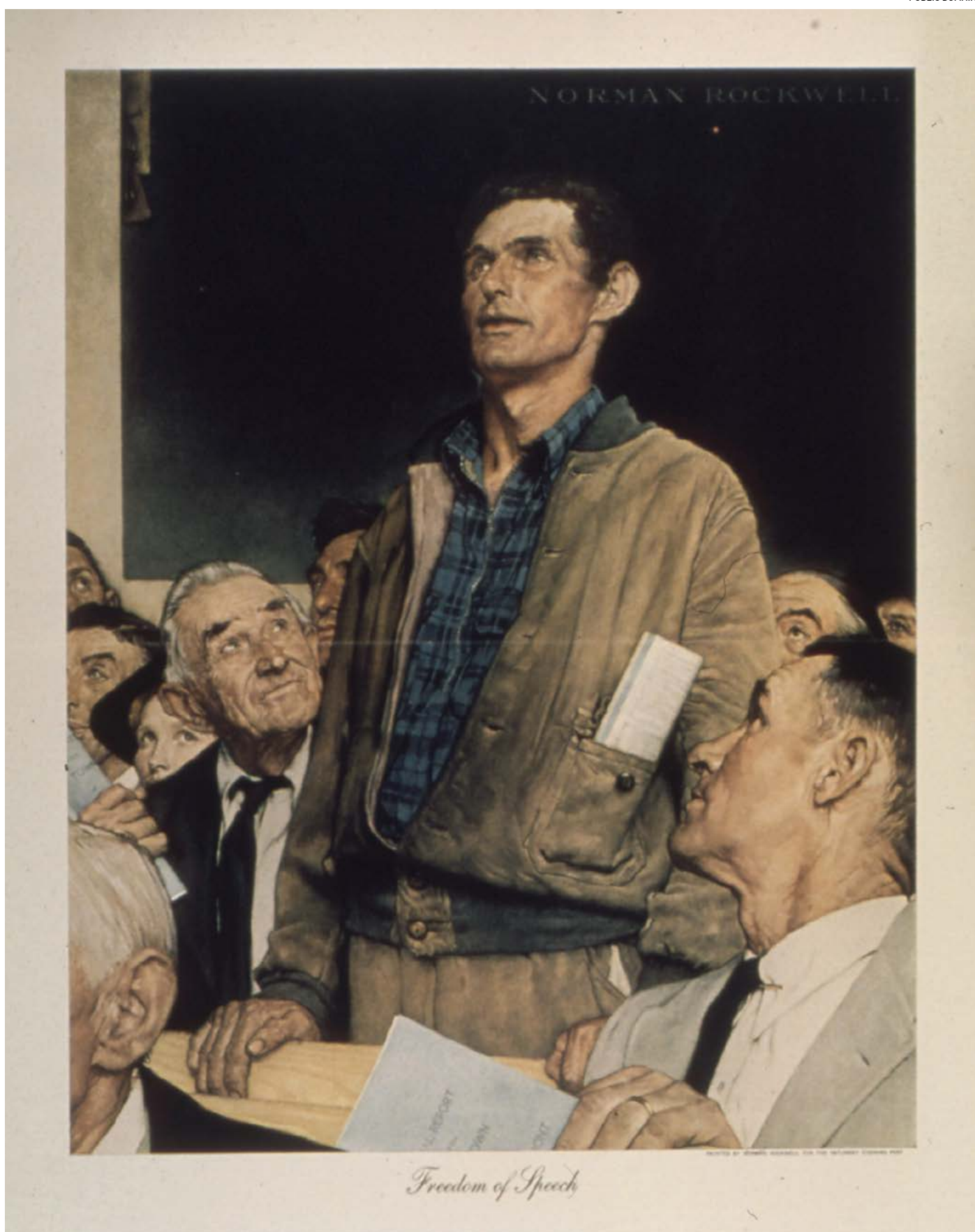
Chúng ta không cần đến lớp học, không cần đến sách giáo khoa để truyền đạt những bài học này. Bản ăn có thể trở thành lớp học và các cuộc thảo luận trong từng bữa ăn sẽ là các bài học hàng ngày.

Lòng yêu nước

Bất chấp tất cả các cuộc tấn công vào Hoa Kỳ từ cả bên trong lẫn bên ngoài trong những thập niên vừa qua, trên thực tế, đất nước chúng ta đã làm được rất nhiều điều tốt đẹp cho công dân của mình và cho thế giới nơi chung hơn bất kỳ quốc gia nào trong lịch sử.

Chúng ta có hoàn hảo không? Không, chúng ta không hoàn hảo. Chúng ta có phạm sai lầm không? Tất nhiên là có.

Nhưng sự thịnh vượng của người dân và số lượng viện trợ nước ngoài mà chúng ta đã phân phối trên toàn cầu theo thời gian là bằng chứng về thành quả của lý tưởng và giá trị của đất nước chúng ta. Thay vì có những lời lẽ chê bai Hoa Kỳ, chúng ta nên dạy cho trẻ em về niềm tự hào đất nước với những thành quả đạt được và hiểu được cả những thất bại đã có.

PUBLIC DOMAIN

Bức tranh "Freedom of Speech" (Tự do ngôn luận) của họa sĩ Norman Rockwell.

Chủ nghĩa tập thể: Một góc nhìn tích cực

Tất nhiên, chúng ta không thể là Robinson Crusoe, sống một mình trên hoang đảo và chỉ cần chăm lo cho cuộc sống của chính mình. Chúng ta sống trong các cộng đồng và trong một quốc gia có lịch sử tình nguyện viên và hiệp hội tích cực ủng hộ những điều tốt đẹp của cộng đồng. Hầu hết chúng ta tin tưởng vào chương trình giáo dục cho các em học sinh, hoạt động giúp đỡ người nghèo, người già, giữ gìn đường phố và thành phố của chúng ta an toàn, bảo vệ lãnh thổ khỏi những kẻ xâm lược và cùng nhau xây dựng một xã hội tốt đẹp hơn.

Đây cũng chính là chủ nghĩa tập thể. Điểm khác biệt ở chỗ chúng ta tham gia vào những nỗ lực này thông qua các cuộc bầu cử và tự do lựa chọn.

Trước đây, chính phủ không áp đặt ý muốn của mình lên người dân Hoa Kỳ. Những người làm việc cho chính phủ - các chính trị gia và các công chức - được coi là người phục vụ cho người dân. Nhưng giờ đây chúng ta đã đảo ngược lý tưởng này.

Đã đến lúc phải thay đổi, chúng ta có thể lại bắt đầu bằng cách dạy cho con trẻ hiểu được sự nguy hiểm của một chính phủ độc tài.

Chúng ta có thể làm gì để cản trở quá trình hướng đến chủ nghĩa xã hội đồng thời thúc đẩy tình yêu dành cho Hoa Kỳ và nền kinh tế tự do?

Hãy luôn nhớ chúng ta là ai

Vào ngày 19/04/1775, công nhân và nông dân Hoa Kỳ đã nổ những phát súng đầu tiên trong cuộc Chiến tranh Cách mạng với các trận đánh tại Lexington Green và Concord. Chúng ta chiến đấu bằng tinh thần cá nhân và tập thể chống lại quân đội Anh, chống lại sự áp bức và việc “Đóng thuế nhưng không có đại diện” (Tax Without Representation). Cuối cùng, họ bắt đầu chiến đấu cho tự do.

Chúng ta luôn tưởng nhớ những người yêu nước đó vì chúng ta cũng đang đấu tranh để gìn giữ quyền tự do của mình. Tưởng nhớ đến tất cả những người đàn ông, những người phụ nữ mà sự hy sinh và hoà hảo của họ đã xây dựng nên đất nước, đồng thời bảo đảm rằng con của chúng ta cũng biết đến tên và hành động của họ.

Hãy nhớ rằng đất nước chúng ta luôn là “miền đất của tự do và quê hương của những con người dũng cảm”.

Hãy nhớ rằng chúng ta là những người kế thừa và yêu chuộng tự do. Và hãy nhớ rằng chúng ta là người Mỹ.

Tác giả Jeff Minick dạy lịch sử, văn học và tiếng Latin tại Asheville, N.C. trong 20 năm. Hiện nay, ông sống và làm việc tại Front Royal, Virginia. Vui lòng truy cập JeffMinick.com để theo dõi blog của ông.

Minh Vi biên dịch

JOSHUA BECKER

Chuyện xảy ra gần đây khi tôi đang chơi tennis với một người bạn. Trận đấu diễn ra không được suôn sẻ và tôi đã thua. Đối với tôi nó không chỉ là sự thua cuộc bình thường, nó là kiểu thua mà bạn hy vọng không có ai khác đang chứng kiến.

Bình thường khi tôi không thắng cuộc, tôi sẽ rất bực bội. Và khi bực bội, tôi tìm kiếm ai đó hoặc điều gì đó để đổ lỗi (tôi biết, đó là một khuyết điểm của tôi). Tôi đã có đó lỗi cho cây vợt, quả bóng, thức quả khuya đêm

hôm trước và thời tiết.

Thật không may, chiếc vợt vắn tốt, những quả bóng thì mới tinh, còn đêm hôm trước tôi đi ngủ chỉ 10 giờ tối, và thời tiết có nắng với 75 độ F (khoảng 24 độ C).

Trong khi tôi đang tìm kiếm thứ khác để đổ lỗi (có thể là do đôi giày), thì bỗng nhiên từ trên trời vang lên một tiếng gấm lớn. Tôi nhìn lên và thấy một chiếc trực thăng lớn đang bay về phía tôi.

Khi chiếc trực thăng bay thẳng qua tôi, trong tâm trí đang bực dọc của tôi một ý nghĩ thoáng qua xuất hiện,

“Chà, hãy nhìn chiếc trực thăng lớn đó. Có máy đó quá là một thành tựu kỳ diệu.”

Ngay lập tức, tâm trí tôi ngừng nghĩ về trận tennis. Và tôi bắt đầu quan sát xung quanh dù chỉ trong chớp lát.

Tôi trông thấy một chú chim xinh đẹp đang đậu ở cây cỏ trên cao. Tôi nhìn thấy hoa nở dọc theo hàng rào, xung quanh là những thảm cỏ xanh mướt. Tôi cảm nhận giọt mồ hôi đọng trên lông mày của mình, ánh nắng ấm áp chan hòa chiếu lên khuôn mặt, và một làn gió nhẹ đủ để làm cho tất

Những điều kỳ diệu quanh ta

cả trở nên hoàn hảo.

Tôi đưa mắt nhìn xuống và thấy cơ thể khỏe mạnh đã cho phép tôi được vận động. Tôi cảm nhận đôi giày thoải mái dưới chân và một cây vợt nhẹ trên tay. Và qua chiếc lưới dây vợt, tôi nhìn thấy người bạn của mình, một môi quan hệ quý giá, một người bạn tốt mà tôi sẽ tin tưởng dù có bất kỳ thử thách nào. Xung quanh tôi là những điều thật tuyệt vời.

Sự thật vọng và tiêu cực trong tâm trí tôi bắt đầu tan biến.

Tôi đã được nhắc nhở rằng cuộc sống cũng thường diễn ra như thế này.

Phải thú nhận rằng, trận đấu quần vợt tôi tế là một vấn đề rất nhỏ cần phải vượt qua. Có những người trong chúng

ta đang phải vật lộn với các vấn đề to lớn hơn nhiều: bệnh tật, cô đơn, thất bại, nghiệp ngập hoặc mất mát (và đó chỉ là một danh sách ngắn). Nhưng đôi khi, tất cả những gì chúng ta cần để thay đổi cách nhìn và thái độ chính là nhìn xung quanh mình — để không tập trung vào các vấn đề, sự thất vọng và cuộc tranh đấu của chúng ta. Và thay vào đó, hãy để ý tới một điều gì đó tuyệt vời.

Khi làm như vậy, dù chỉ trong giây lát, chúng ta bắt đầu nhận thấy rằng có vô số những điều kỳ diệu đang diễn ra mỗi ngày xung quanh chúng ta:

- Những bông hoa xinh đẹp và tiếng chim hót trên cành cây

- Bầu trời trong xanh và vô số các vì sao lấp lánh
- Một mái nhà ấm êm và quần áo khô ráo, sạch sẽ
- Từng món ta ăn và hương vị của tách cà phê ta uống
- Tác phẩm nghệ thuật kiệt tác và bản nhạc sôi nổi, thiết tha
- Ban bè đáng tin cậy và gia đình yêu thương
- Tiếng cười nói và nguồn hy vọng và niềm tin
- Hoặc một cái gì đó đẹp đẽ như hơi thở tiếp theo của bạn

Nếu bạn đối mặt với điều gì đó mà cảm thấy khó khăn và không thể tiếp tục, hãy nhìn xung quanh và để ý đến những

điều kỳ diệu quanh bạn. Bởi vì khi làm như vậy, bạn để tâm trí của mình ngừng tập trung vào các vấn đề tiêu cực, và thay vào đó bắt đầu kiếm tìm vẻ đẹp, những điều tích cực.

Chắc chắn việc dừng lại để quan sát xung quanh có thể sẽ không khắc phục được vấn đề, sự cố của bạn. Nhưng nó có thể tăng thêm sức mạnh và niềm hy vọng, giúp bạn bước tiếp trong ngày mai.

Tác giả Joshua Becker là nhà sáng lập và biên tập viên của trang Becoming Minimalist, là người truyền cảm hứng về phong cách sống tối giản: sở hữu ít đi bạn sẽ được nhiều hơn.

An Nhiên biên dịch

Làm sao để dưỡng thành những đứa trẻ có tấm lòng tốt đẹp

BARBARA DANZA

"Lòng tốt là thứ ngôn ngữ mà người điếc có thể nghe và người mù có thể thấy."
—Mark Twain

Bằng tất cả hy vọng và ước mơ, cha mẹ mong rằng con mình sẽ trưởng thành trong hạnh phúc, thành công và tự chủ, có hoài bão, thực hiện những công việc tốt đẹp trên thế giới và sống chân thực với chính mình. Có lẽ điều quan trọng nhất trong số đó chính là chúng sẽ trở thành một người tốt.

Để khơi dậy tinh thần nhân ái của trẻ em, trước hết chúng ta nên là một tấm gương về lòng nhân ái, tận dụng từng khoảnh khắc để dạy dỗ chúng về lòng tốt và xem lòng tốt là ưu tiên hàng đầu trong giáo dục. Dưới đây là 8 cách mà cha mẹ có thể truyền cảm hứng cho con.

Cư xử tốt với con

"Lòng nhân ái là ánh nắng cho hạt mầm nhân đức sinh trưởng." —Robert Green Ingersoll

Trong hành trình nuôi dạy con, cha mẹ sẽ sớm học được một điều rằng con trẻ sẽ thực hiện theo tất cả những gì cha mẹ làm, chứ không phải những gì cha mẹ nói. Phương thức đơn giản và hiệu quả nhất để dạy trẻ về lòng tốt chính là đối xử tốt với chúng.

Điều này bao gồm cả việc bạn thể hiện sự cảm kích mỗi khi con giúp đỡ bạn, xin lỗi con mỗi khi bạn mắc sai lầm, chăm sóc và giúp đỡ con, làm con ngạc nhiên, tôn trọng và nói chuyện với con một cách tích cực.

Lòng nhân ái là ưu tiên hàng đầu

"Chúng ta trở thành mẫu người mà chúng ta lặp đi lặp lại mỗi ngày. Vậy nên, sự xuất sắc không phải là một hành động mà là một thói quen."
—Will Durant, được truyền cảm hứng bởi triết gia Aristotle

Chỉ cần xem lòng nhân ái là ưu tiên

hàng đầu trong gia đình, bạn sẽ giúp trẻ hiểu lòng tốt là một phần quan trọng trong tính cách. Hãy đề cập đến vai trò quan trọng của đức tính này trong các cuộc trò chuyện, và luôn đảm bảo về điều đó mỗi khi con đi học, đi chơi và đi làm những việc khác nhau ngoài xã hội.

Để tâm đến lòng nhân ái trong những người khác

"Một ngày trở nên đẹp biết bao khi lòng nhân ái chạm đến bạn." —George Elliston

Hãy giữ cho giác quan của bạn thật nhạy bén để nhanh chóng nhận ra điều tốt đẹp ở những người khác; chú tâm đến điều đó, trân trọng và tận dụng nó để dạy con bạn thực hiện những điều tương tự. Bạn sẽ khiến cuộc sống này thêm phần thú vị.

Đặt lợi ích của người khác lên hàng đầu

"Bất kể nơi nào có sự hiện diện của con người, nơi đó sẽ có cơ hội cho lòng nhân ái."
—Lucius Annaeus Seneca

Chắc chắn rằng, biểu hiện lớn nhất của lòng nhân ái chính là tổng khứ sự ích kỷ và luôn luôn nghĩ cho người khác. Là cha mẹ, bạn sẽ có vô số cơ hội để làm gương và truyền dạy tư tưởng này cho con.

Dạy trẻ rằng lời nói và hành động có ảnh hưởng đến người khác

"Hãy hành động như thể bạn tạo được sự khác biệt. Đúng vậy đấy."
—William James

Trẻ con (và cả người lớn) có thể đánh giá thấp hệ lụy của những điều họ nói và làm với những người khác. Hãy giúp cho trẻ em luôn nhớ rằng ngôn từ và hành vi của chúng có thể ảnh hưởng đến những người khác.

Điều này sẽ giúp bồi đắp thêm tâm quan trọng của lòng nhân ái.

Hãy biến những điều không tốt thành một bài học

"Là con người thì sẽ có sai lầm, và đó là để tha thứ. Thật thiêng liêng." —Alexander Pope

Mỗi khi đứa trẻ bị những người khác đối xử không tốt, chúng sẽ có cơ hội học hỏi. Chúng có thể cảm nhận những cảm xúc khó chịu, chúng phải chịu đựng để hiểu rằng không nên làm điều tương tự với người khác. Chúng có thể được khích lệ nghĩ đến nguyên nhân khiến người khác phải hành xử như vậy, và nảy sinh lòng trắc ẩn với họ. Những hành động này có thể giúp trẻ hiểu sâu sắc hơn về giá trị của lòng tốt.

Thực hành lòng biết ơn

"Một người khôn ngoan sẽ không buồn phiền vì những gì mình không có, nhưng sẽ vui vẻ với những gì mình đang có." —Epictetus

Nuôi dưỡng lòng biết ơn và dạy cho trẻ em thế nào là đầy đủ sẽ giúp chúng biết bày tỏ lòng tốt với người khác. Hãy để tâm đến cả những điều nhỏ bé, những điều thiện lành mà chúng ta cần biết ơn.

Dạy dỗ và làm gương về những cách cư xử tốt đẹp

"Dạy cho trẻ em cư xử lễ phép lịch sự chính là dạy cho chúng về lòng nhân ái, nghĩ cho người khác và sự tôn trọng." —Claire Strandberg

Trẻ em có thể mất một khoảng thời gian mới hình thành thói quen cư xử tốt, một khi thói quen này tồn tại và được nuôi dưỡng tốt thì sẽ là phương thức tuyệt vời giúp chúng biết nghĩ cho người khác, biết đồng cảm và vị tha.

Hoàng Long biên dịch

Cẩn trọng với 6 thói quen dễ dẫn đến ly hôn

Tiếp theo từ trang 1

các cảm xúc của mình thành lời một cách tốt hơn. Điều này nhằm bảo đảm vợ hoặc chồng bạn hiểu rằng bạn quan tâm và coi trọng họ nhiều như thế nào, ngay cả khi hai người không có chung tiếng nói.

2. Quá coi trọng quan điểm cá nhân

Mặc dù tất cả chúng ta đều có quan điểm riêng về cách mọi thứ "nên diễn ra", nhưng trong một số trường hợp, ý kiến của chúng ta không mấy phù hợp với người thân của mình. Trừ khi đối phương là bản sao của chính bạn (xét theo nghĩa bóng), bất đồng quan điểm sẽ xảy ra dù sớm hay muộn.

Điều này không hẳn là xấu, vì chúng ta có thể rút ra bài học về cách người khác nhìn nhận vấn đề, thậm chí nó sẽ giúp mở rộng sự hiểu biết của chúng ta khi sẵn lòng đón nhận các ý kiến khác nhau, thậm chí là hoàn toàn đối lập. Khi chúng ta quá coi trọng quan điểm cá nhân đến mức đặt cái tôi lên trên những mối quan hệ, các vấn đề rắc rối sẽ nảy sinh.

Đôi lúc, thật tốt nếu bạn có thể lùi lại một chút để suy xét có nên nói điều gì đó hay không. Nếu bạn cảm thấy rằng đặt nặng vấn đề có hại hơn là có lợi, thì tốt hơn hết bạn nên dừng cuộc tranh luận lại.

3. Chỉ chú trọng vào khuyết điểm của đối phương

Khi bạn đã yêu ai đó, rất có thể bạn không để ý đến những khiếm khuyết của họ lúc bạn quyết định kết hôn. Bạn đã rất yêu họ vào thời điểm đó và họ dường như thật "hoàn hảo".

Giờ đây, khi giai đoạn trăng mật qua đi, bạn bắt đầu chú ý đến một số vấn đề về người bạn đời của mình; họ không thật sự hoàn mỹ. Vào những lúc như vậy, bạn hãy nhắc nhở bản thân mình nhớ lại những điều bạn đầu khiến bạn muốn đồng hành cùng họ suốt cuộc đời. Nó có thể là những điều rất giản đơn như sự chân thành trong nụ cười, hay là khiếu hài hước của họ.

Chú tâm nhiều hơn vào những điều tốt đẹp để thấy những khiếm khuyết không thực sự to tát, như câu nói "không ai hoàn hảo". Biết trân trọng những ưu điểm của người bạn đời hơn một chút sẽ khiến con đường song hành của hai bạn dài lâu.

4. Phụ thuộc vào công nghệ

Với khả năng kết nối mọi người trên toàn thế giới của Internet, cùng với việc ra đời của điện thoại thông minh, mọi thứ từ email, mạng xã hội, cho đến những hoạt động giải trí thông thường như xem video, chơi trò chơi... đều rất dễ dàng đối với con người ngày nay. Tuy nhiên, càng dành nhiều thời gian trên điện thoại, bạn sẽ càng có ít thời gian tương tác trực tiếp với mọi người xung quanh.

Đừng để điện thoại thế chỗ của người thân, hoặc cho phép nó là lý do khiến bạn bỏ quên gia đình. Dù sao thì bạn có thể tạm dừng những việc đang làm trên điện thoại hoặc tiếp tục sau đó, nhưng bạn sẽ

không lấy lại được quãng thời gian ở bên những người bạn yêu thương khi đã đánh mất nó.

5. Xem bạn đời là hiển nhiên

Hãy nhớ tới những lần vợ hoặc chồng của bạn dành cho bạn một điều gì đó tuyệt vời mà bạn không hề được bảo trước, điều đó có khiến bạn hạnh phúc? Phải chăng những điều tương tự như vậy đã trở nên quá đời bình thường và nhàm chán?

Sẽ như thế nào nếu hết thấy những điều nhỏ nhặt mà họ vẫn thường làm cho bạn không còn nữa? Không có gì đáng ngạc nhiên khi chúng ta dần quen thuộc với những gì lặp đi lặp lại trong một quãng thời gian dài, nhưng việc này không đồng nghĩa là làm giảm giá trị của những điều dành cho nhau. Hãy luôn trân trọng quãng thời gian ở cạnh người đặc biệt với bạn, và đừng bao giờ xem đó là một điều đương nhiên.

6. Không dành thời gian cho nhau

Nếu bạn bận rộn trong một môi trường công việc có nhiều áp lực, bạn sẽ trở về nhà trong tình trạng kiệt sức và ngay sau đó bạn lại muốn hòa mình vào nhịp sống của thế giới. Đáng buồn là, điều này khiến bạn có ít thời gian dành cho vợ hoặc chồng mình.

Một tuần cứ như vậy mà trôi qua trước khi bạn kịp nhận ra điều đó, và hai người dường như không thể chia sẻ điều gì với nhau. Dù cuộc sống có bận rộn nhường nào, điều quan trọng là hãy kết nối với vợ hoặc chồng mình. Thậm chí sẽ tốt hơn nếu hai bạn có thể hỗ trợ lẫn nhau hoặc làm một điều gì đó vui vẻ cùng nhau, như một cách để duy trì mối quan hệ và thư giãn sau một ngày dài làm việc.

Những xung đột sẽ thường xuyên xảy ra trong cuộc sống, nhưng khi chúng ta dành thời gian để thể hiện lòng biết ơn, sự trân trọng và nghĩ cho nhau, mối quan hệ vợ chồng cũng như sự bền vững của gia đình – một trong những yếu tố quan trọng bậc nhất của xã hội – sẽ trường tồn.

Nhật Hạ biên dịch

Đừng để điện thoại thế chỗ của người thân, hoặc cho phép nó là lý do khiến bạn bỏ quên gia đình.

Dù cuộc sống có bận rộn nhường nào, điều quan trọng là hãy kết nối với vợ hoặc chồng mình.

EPOCH
TIMES
TIẾNG VIỆT

BẠN MUỐN CHIA SẺ BÁO VỚI NGƯỜI THÂN, BẠN BÈ?

Epoch Times Tiếng Việt sẽ giúp
chuyển tận nhà mỗi tuần.

ĐẶT MUA BÁO NGAY HÔM NAY:

TEL:

(626) 618-6168

(714) 356-8899

WWW.ETVIET.COM

10962 Main Street, Suite 101, El Monte, CA 91731-2922

Joseph và Jared Cohen tại Thư viện Công cộng New York vào ngày 26/03/2015.

Cả hai đã đi trên con đường với nhiều bước ngoặt và ngã rẽ, những thất bại và chiến thắng, những nỗi buồn và niềm vui.

"Tất cả những điều này, những kỷ niệm khác và khoảng thời gian chúng ta dành cho nhau là điều hạnh phúc nhất trên thế giới này. Cha rất vui rằng chúng ta thoải mái với nhau. Nhưng cha cảm thấy tổn thương khi thỉnh thoảng con không hợp tác với cha dù đã nghe cha giải thích hoặc khi con nói chuyện thiếu tôn trọng."

Trong thời khắc tối tệ nhất, ông Cohen đã mất bình tĩnh và tát con trai mình bằng chiếc gang tay bóng chày tại công viên Seton ở Bronx. Ông viết một bức thư cho cậu như sau:

"Sau tất cả, con rất ngạc nhiên và giận dữ. Cha cảm thấy buồn và đã suy nghĩ rất nghiêm túc. Chúng ta đều phạm sai lầm và cha không kỳ vọng con phải trở nên hoàn hảo. Cha cũng không hoàn hảo. Tuy nhiên, con đã đủ chín chắn để hiểu tầm quan trọng của bức thư này. Những sai lầm là một phần của tiến trình trưởng thành, và chúng có thể là phương tiện giúp chúng ta trở nên khôn ngoan và tốt đẹp hơn."

Họ mỗi gia sư về nhà và tham gia những buổi trị liệu gia đình. Jared dần trưởng thành và cải thiện điểm số.

Jared kết bạn, trở thành đội trưởng và cầu thủ danh giá của đội bóng; sau đó, cậu học đại học. Cậu lọt vào danh sách những sinh viên xuất sắc có điểm số cao nhất trong khoa, nhận được giải thưởng, đi du lịch nước ngoài, và có một lòng biết ơn mà cha mẹ cậu mong đợi. Cậu tốt nghiệp đại học. Hiện tại cậu là một D.J. bán thời gian và làm toàn thời gian cho hãng truyền thông Flying Point ở New York. Cậu nói rằng đây là một nơi làm việc tuyệt vời.

Khi cậu tiến bộ về cả học thuật và phát triển cá nhân, cha cậu cũng thay đổi đáng kể. Ở tuổi 45, ông quay lại trường học và thay đổi nghề nghiệp. Bây giờ ông là một biên tập viên, một nhà văn và một nhà tư vấn cá nhân.

Cả hai đã đi trên con đường với nhiều bước ngoặt và ngã rẽ, những thất bại và chiến thắng, những nỗi buồn và niềm vui.

Năm 2011, vào sinh nhật thứ 21 của mình, Jared đã chia sẻ cảm xúc về những lá thư của cha. Cậu cảm ơn cha về những năm tháng luôn sát cánh bên cậu và viết rằng: "Trong một bức thư, chúng ta bàn luận về hành vi của con ở tuổi thiếu niên, cái tuổi mà không thể nhìn thấy gì nhiều ngoài những mong muốn của bản thân mình; cha đã viết: 'Lời nói có thể lập đầy không trung, chỉ có hành động mới làm trái tim cha đủ đầy.'" Khi lớn lên, cậu phải thừa nhận cách giáo dục của cha có ý nghĩa thế nào với mình:

"Điều quan trọng với con, Cha à, về câu trích dẫn này, không chỉ là cha nói cho con mà cha thực sự đã chỉ bảo và cho con thấy điều ấy. Cha đã viết, 'Hãy tìm kiếm tình yêu ở người khác và niềm vui trong mỗi khoảnh khắc, rồi con sẽ luôn cảm thấy tự do.'" Con muốn cảm ơn cha về trí tuệ mà cha đã khắc sâu trong con qua những lá thư; ngay cả khi con không biết và không nhận thức được điều đó. Những điều này sẽ đem lại niềm vui và niềm triết khi con trưởng thành; cha đã biết rằng nuôi dưỡng khả năng bộc lộ cảm xúc và suy nghĩ của bản thân là con đường dẫn đến những điều ý nghĩa...

Chúc mừng năm thứ 21 làm cha của Cha nhé."

Thiên An biên dịch

Nghệ thuật hoàn thiện bản thân thời Trung Hoa cổ đại

JOSHUA CHARLES

Trong nhiều năm qua, tôi thường khuyến khích những người quen biết phát triển niềm đam mê đọc sách. Tôi đặc biệt khuyến khích các bậc phụ huynh (khởi dậy niềm đam mê sách cho con) và các bạn trẻ (khi vẫn còn trẻ, đọc sách có thể giúp bạn sau này trở nên thông thái và uyên bác).

Điều tôi muốn chia sẻ là việc đọc sách không chỉ đơn thuần để giải trí – trên thực tế, đó là cách đọc sách thấp nhất. Phương pháp đọc sách cao quý nhất chính là sự học hỏi, mà qua đó, mỗi người chúng ta có thể nâng cao đức hạnh của chính mình. Tôi thường nói, mọi người nên tìm hiểu về chủ đề lịch sử, bởi lịch sử đem đến cho chúng ta vô số những ví dụ về cách đối nhân xử thế, mà qua đó chúng ta có thể có được chỉ dẫn ở mọi phương diện để tạo lập một cuộc sống phong phú và ý nghĩa – là những điều như: nhân cách, hành xử, và trí tuệ.

Tôi rất hứng khởi nhớ đến chân lý này khi đọc thiên đầu tiên trong một cuốn sách Trung Hoa cổ của Tuân Tử. Thiên sách có tựa đề là "Khuyến học". "Quần tử" được Tuân Tử định nghĩa là người không ngừng nâng cao đạo đức bản thân thuận theo Đạo. (một khái niệm tương tự với "quy luật tự nhiên" trong triết lý Tây phương). Tầm quan trọng của điều này được gói gọn trong câu mở đầu: "Người quân tử nói: đạo học vẫn là chẳng nên lười biếng." Người quân tử học cho rộng, tự xét bản thân ba lần mỗi ngày thì trí tuệ sáng suốt và hành vi sẽ không có lỗi lầm."

Tự xét bản thân – một khái niệm tuyệt hảo! Khái niệm này từ lâu cũng đã được những bộ óc vĩ đại của phương Tây tán đồng, đối lập hẳn với những thứ tầm thường cũ mòn, ích kỷ, không ngừng buông thả mà chúng ta phải thường xuyên tiếp xúc trong văn hóa đại chúng.

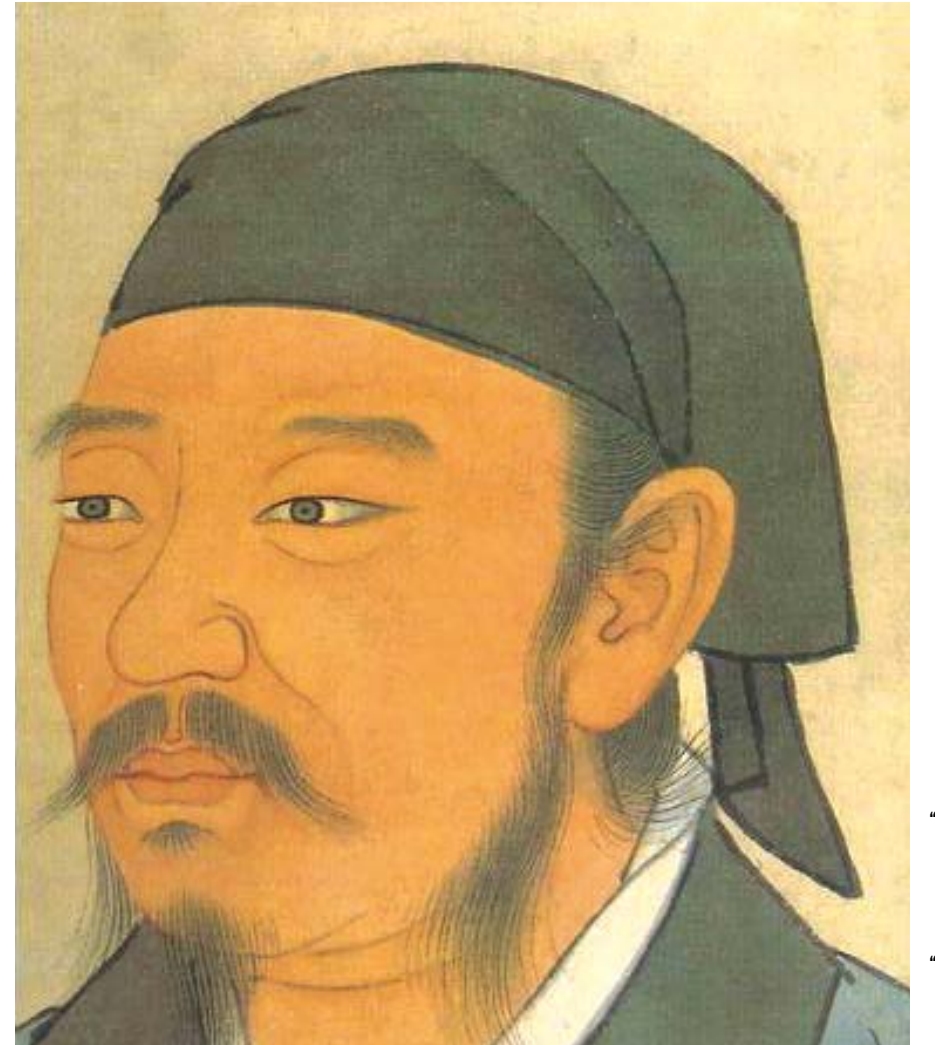
Nhưng hơn thế nữa, sách "Tuân Tử" nhấn mạnh rằng đức hạnh cần thiết để trở thành một quân tử chỉ có thể có được khi hiểu biết tường tận về quá khứ: "Chẳng lên núi cao thì chẳng biết trời cao; chẳng xuống khe sâu thì chẳng biết đất dày; chẳng nghe lời tiên vương để lại thì chẳng biết sự học vẫn là có ích lợi." Câu nói này đã cho thấy rằng kinh nghiệm là một yếu tố quan trọng tạo nên trí tuệ và bởi đường đức hạnh (do đó, trong văn hóa truyền thống Trung Hoa, người ta thường tôn kính những người lớn tuổi). Nói cách khác, sẽ thật là ngớ ngẩn và phi lý khi tin vào ý tưởng về sự cấp tiến vô tận, và cũng thật là thiên cận khi nghĩ rằng cái mới luôn luôn tốt hơn cái cũ.

Sách "Tuân Tử" cũng khẳng định rằng một người quân tử học tập để nâng cao đức hạnh của chính mình – chứ không phải để hiển thị. Một người ta học để tu dưỡng thân tâm; đời nay, người ta học cốt để khoe khoang. Cái học của người quân tử dùng để làm đẹp thân tâm; cái học của kẻ tiểu nhân dùng làm món quà cầu đẹp lòng người mà mưu danh lợi."

Tương tự như vậy, người quân tử chấp nhận phải chăm chỉ miệt mài để đề cao đức hạnh: "Người quân tử sinh ra, chẳng phải khác người, giới là ở chỗ biết tận dụng mọi việc." Điều này khác hẳn với các "phong trào" hiện đại và hệ tư tưởng độc hại nhân mạnh rằng một người không cần phải luyện tập và rèn giũa mà vẫn có được đức hạnh.

Quần Trấn Hải xưa vào những năm 1860; cổng vào Đền thờ Khổng Tử.

ALL PHOTOS IN PUBLIC DOMAIN

Sự nâng cao đức hạnh, theo sách "Tuân Tử", cuối cùng sẽ đưa đến một trạng thái mà nhà đại triết gia gọi là "Đĩnh". Tranh minh họa chân dung Tuân Tử.

"Đời xưa, người ta học để tu dưỡng thân tâm; đời nay, người ta học cốt để khoe khoang. Cái học của người quân tử dùng để làm đẹp thân tâm; cái học của kẻ tiểu nhân dùng làm món quà cầu đẹp lòng người mà mưu danh lợi."

truyền thống cao thượng này; đó là trí tuệ vĩnh hằng! Mong rằng chúng ta không tự giới hạn bản thân, và biết được rằng một cá nhân là ngu ngốc (nên cần phải hoàn thiện bản thân), nhưng loài người thì thông thái.

Tác giả Joshua Charles là cựu thành viên viết bài phát biểu tại Tòa Bạch Ốc cho cựu Phó Tổng thống Mike Pence, ông là nhà sử học, diễn giả và là tác giả của một số cuốn sách bán chạy số 1 trên Thời báo New York Times. Ông cũng là cố vấn lịch sử cho một số bộ phim tài liệu và xuất bản sách về các chủ đề khác nhau, từ Tỏ phụ lập quốc, Israel, đến tác động của Kinh Thánh đối với nền văn minh nhân loại. Ông cũng là một nghệ sĩ dương cầm có bằng thạc sĩ chuyên ngành chính phủ và luật.

Nhà Liên biên dịch

Người cha dạy con trai trưởng thành qua những lá thư cảm động

MARY SILVER

Ông Albert Cohen là quản lý của một nhà máy nhựa, chịu trách nhiệm giám sát hàng trăm công nhân, và là cha của ba cậu con trai. Ông là một người đàn ông trọng danh dự. Ông luôn có trách nhiệm với lời nói của mình, theo anh cả của ông nhận xét. Ông là người dễ mề lòng và hào phóng.

Ông Albert Cohen luôn vì con trai mình, nhưng ông lại là một người đằm thắm ít nói, từ Aleppo, Syria đến nhập cư tại Hoa Kỳ, và ông chỉ biết làm việc.

Con trai ông khao khát sự cởi mở giữa họ. Cậu bé buồn lòng khi cha mình "không biết cách giao tiếp". Và ông tự hứa sẽ làm một điều khác đi cho chính đứa con của mình.

Những bức thư gửi con trai

Khi con trai của Joe Cohen là Jared tròn 7 tuổi, ông bắt đầu viết thư cho con trai. Những lá thư khuyến khích, ca ngợi, động viên và đặt ra những câu hỏi. "Để biết mọi chuyện có diễn ra tốt đẹp, tôi sẽ viết thư cho Jared."

Khi cậu bé cảm trại hè, khi cậu bé đạt được thành tựu nào đó, khi phải đối mặt với vấn đề, cha cậu bé đều đặt bút và viết. Ông muốn gửi đến con mình những câu nói mà người cha như ông đã bỏ lỡ.

Ban đầu, việc giao tiếp chỉ là một chiều. Jared không hỏi đáp lại khi cậu còn bé. "Nó giống như một nghi thức vậy," nhận những lá thư cảm động từ trái tim, cậu chia sẻ trải nghiệm của mình. "Viết thư là cách cha kết nối với tôi ở một mức độ sâu sắc hơn."

Nhưng khi cậu bé sáng tác một bài thơ và giành giải thưởng, cậu bắt đầu viết những câu chuyện ngắn. Sau đó, cậu hỏi âm cho cha mình, và những lá thư trở thành những cuộc hội thoại giữa họ.

Jared trở thành một nhà văn, và hai người đàn ông này cuối cùng cũng có một cuốn sách chung: "Like Father, Like Son: The Unexpected Impact of Letters from My Son." (tạm dịch: Cha Nào, Con Nấy: Tác Dụng Bất Ngờ của Những Lá Thư từ Con Trai Tôi).

"Thông qua những lá thư và câu chuyện, chúng tôi chứng kiến người đàn ông đó đã phải vật lộn thế nào để

Joseph và Jared Cohen tại Thư viện Công cộng New York vào ngày 26/03/2015.

Thông qua những lá thư và câu chuyện, chúng tôi chứng kiến người đàn ông đó đã phải vật lộn thế nào để trở nên tốt hơn, để là một người cha dễ hiểu hơn.

trở nên tốt hơn, để là một người cha dễ hiểu hơn. Chúng tôi thấy một cậu bé trưởng thành và trở thành một người đàn ông trẻ trung có trách nhiệm. Thông qua cuốn sách hấp dẫn này, chúng tôi thấy thế giới của người cha biết bao. Những người cha tốt," ông Alfred Guart, một kỹ giả điều tra của tờ New York Post và là giáo sư về báo chí tại Đại học St. John chia sẻ. Ông Guart và ông Cohen từng là bạn bè tại trường Cao đẳng Brooklyn và đã cùng làm việc cho tờ báo của trường.

Nhưng cả gia đình trải qua thử thách khi Jared khoảng 12 tuổi. Cậu bé cảm thấy sự hiện diện của cha mình là điều hiển nhiên. Thời điểm đó, mẹ cậu là một giáo viên tiểu học của trường tư thực Upper West Side. Bà chứng kiến những đứa trẻ tự trao cho mình nhiều quyền, và không muốn Jared là một trong số đó. Vì vậy cha cậu bé đã viết rằng:

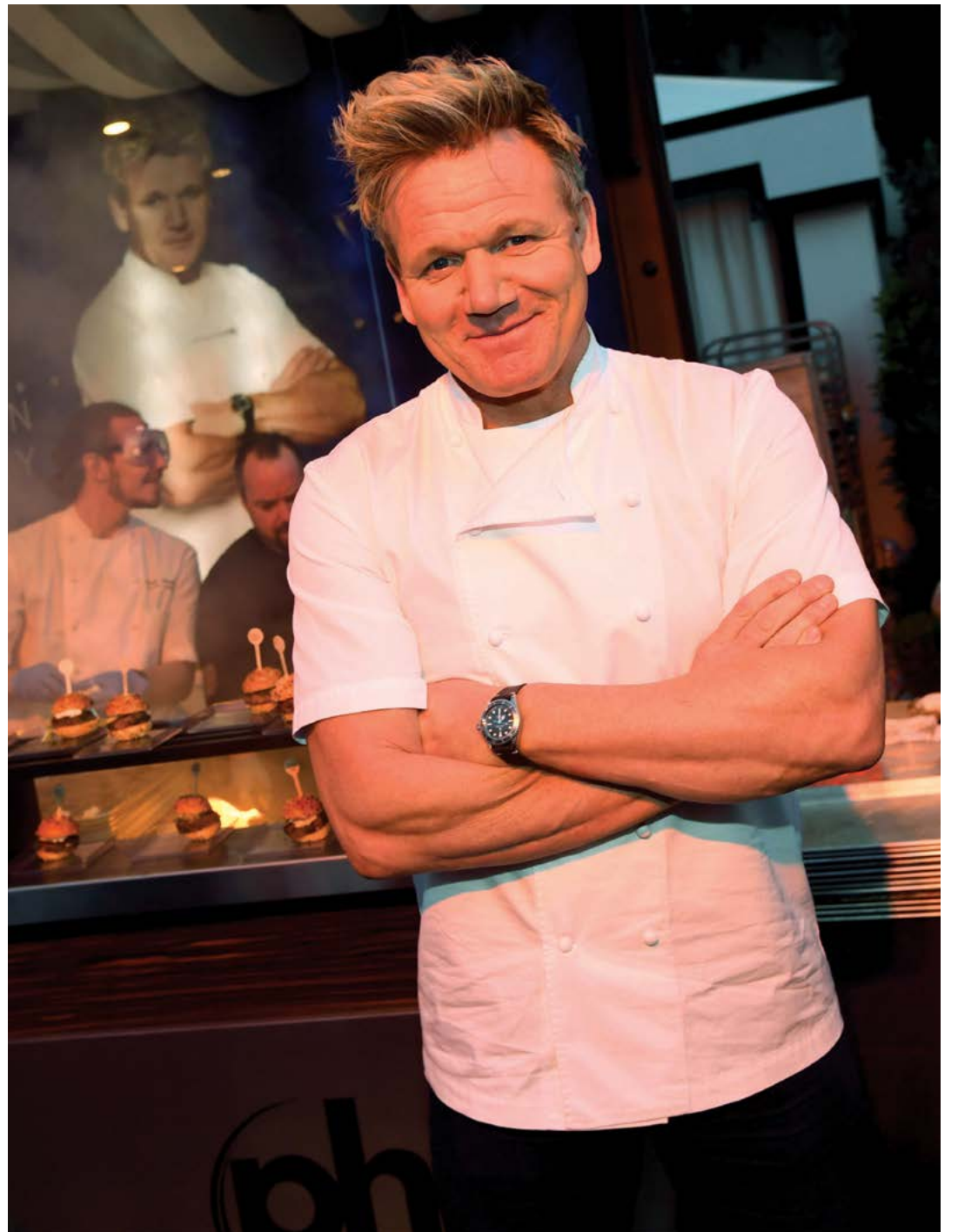
"Jared yêu quý! Có vài điều mà cha thấy thích thú như là ngắm nhìn gương mặt con sáng bừng với nụ cười trên môi khi con chòng tay ôm lấy cha."

Ông cũng đề cập đến những kỷ ức vui vẻ khi nấu ăn cùng nhau, cùng lắng nghe Eminem trong xe hơi, chơi cờ và lặn với ống thở.

Gordon Ramsay và gia đình.

ETHAN MILLER, JASON MERRITT/GETTY IMAGES

Gordon Ramsay chia sẻ bí quyết giáo dục con

CAT BOLTON

Với mức thu nhập được công bố 62 triệu USD năm 2018, Forbes xếp hạng đầu bếp Gordon Ramsay là một trong 33 người nổi tiếng giàu có nhất thế giới.

Mặc dù giàu có, nghệ nhân về ẩm thực 54 tuổi này lại không trưởng thành trong cảnh tiền bạc dư dả, và quá trình ông được nuôi dưỡng phản ánh rõ nét qua cách ông giáo dục 4 người con của mình.

Trong một cuộc phỏng vấn với Telegraph UK, ông Ramsay giải thích rằng ông tin con ông sẽ cảm thấy biết ơn thay vì chỉ biết hưởng thụ.

“Tana [vợ ông] xuất thân từ một gia đình danh giá, và tôi chỉ trưởng thành từ một khu cư xá,” ông chia sẻ với cô Emma Cox trong cuộc phỏng vấn. “Vì vậy, chúng tôi gặp nhau ở điểm giữa và lũ trẻ thì khác hẳn với chúng tôi. Chúng có một cuộc sống hoàn toàn khác so với tôi lúc trưởng thành. Tôi đã làm việc hết sức để vượt ra khỏi mơ hồ hỗn độn mà tôi đã lớn lên, và bọn trẻ biết ơn điều đó, chúng không hư hỏng.”

Ông tiếp tục đề cập đến một phương pháp giáo dục mà có thể cân bằng giữa việc cha mẹ chăm lo cho con và mong muốn để con tự lập. Ông không để lại khối tài sản khổng lồ của mình cho con trong di chúc, nhưng ông cũng không đẩy chúng ra đường.

Con gái lớn nhất của ông nhận được 131.63 USD tiền trợ cấp mỗi tuần khi đi học xa, trong khi 3 đứa trẻ còn lại nhận được 65.81 USD mỗi tuần; ông muốn dạy chúng biết cách sử dụng ngân sách và khích lệ chúng tự tìm ra con đường kiếm tiền trong cuộc sống. Ông và vợ mình đồng tình rằng họ sẽ dành 25% khoản tiền đặt cọc để mua một căn hộ, nhưng không sẵn sàng ném hàng triệu

USD vào các nhà phát triển bất động sản chỉ để xây cho con một căn penthouse.

Số tiền này chỉ như “muối bỏ bể” so với toàn bộ tài sản của ông. Cách giáo dục của ông Ramsay thúc đẩy con ông phải tự lực thay vì chờ đợi ông làm giúp mọi việc. Và cách nuôi dạy này dường như đã được đền đáp; các con ông trân trọng khoảng thời gian ông dạy dỗ chúng (ông đưa gia đình đến nhà hàng 3 sao Michelin của mình ở Chelsea, Royal Hospital Road nhân dịp sinh nhật lần thứ 16 của Megan). Tại đây, chúng thực hiện một số việc tình nguyện như phục vụ bữa ăn cho những người đã nghỉ hưu.

Đề cập đến chuyện không để lại tài sản của mình cho các con khi ông qua đời, ông nói, “Đó không phải là vì keo kiệt; mà là để không làm hư con.”

“Chúng càng sớm có trách nhiệm tiết kiệm tiền để mua quần jean và dành cho học tập thì càng tốt.”

Đây chắc chắn không phải là cách giáo dục mà những người nổi tiếng hay các nhà tài phiệt sẽ theo đuổi. Ngay cả cựu Tổng thống Donald Trump cũng chỉ được cha ông cho vay một khoản tiền (tương đương 5.5 triệu USD vào năm 2019) để khởi nghiệp. Việc cha mẹ sở hữu hàng triệu USD nhưng chỉ chu cấp cho con như một gia đình thuộc tầng lớp trung lưu không phải là một điều phổ biến.

Đối với các con của Ramsay, ông muốn chúng trân trọng và biết cách sử dụng tiền bạc về lâu dài. Và khi những đứa trẻ biết tự làm mọi thứ, từ học tâm lý học và chạy marathon để làm từ thiện đến tổ chức một chương trình nấu ăn cho riêng mình, rõ ràng là cách giáo dục của Ramsay đã có tác dụng.

Bài báo xuất bản lần đầu trên The Epoch Times vào tháng 3/2019. Thiên An biên dịch

Ông không để lại khối tài sản khổng lồ của mình cho con trong di chúc, nhưng ông cũng không đẩy chúng ra đường.

Đầu bếp Gordon Ramsay và gia đình đến tham dự giải thưởng Woman's Own Children Of Courage tại Tu viện Westminster, London vào ngày 15/12/2004.

GETTY IMAGES/MJ KIM

GETTY IMAGES/EAMONN M. MCCORMACK

(Từ trái qua phải) Gordon Ramsay, Megan Ramsay, Matilda Ramsay, Jack Ramsay, Holly Ramsay và Tana Ramsay tại giải thưởng trẻ em BAFTA ở The Roundhouse, London, Vương quốc Anh, vào ngày 20/11/2016.